

Szczecin, dnia 18 listopada 2020 r.

**Państwowe
Gospodarstwo Wodne
Wody Polskie**

**Regionalny Zarząd
Gospodarki Wodnej
w Szczecinie**

Z.RUZ.423.5.4-4.2020.NB

OBWIESZCZENIE

w sprawie podania do publicznej wiadomości
informacji o wydaniu decyzji

**Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie**

podaje do publicznej wiadomości

na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256) w związku z art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2268 ze zm.) informuję zainteresowane strony, iż po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW WP z dnia 29 listopada 2019 r., znak: SZ.ZUZ.3.421.66.6.2019.JF4,

1. została wydana decyzja o następującej treści:

SZ.RUZ.423.5.4-2.2020.NB

DECYZJA

Na podstawie 158 § 1 w związku z art. 156 § 1 pkt 1 i art. 157 § 1 z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity – Dz. U z 2018 poz. 2096) w związku z art. 13 ust. 4 oraz 13 ust. 6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (t.j.: Dz. U. 2020 poz. 310 ze zm.), po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW WP z dnia 29 listopada 2019 r., znak: SZ.ZUZ.3.421.66.6.2019.JF4,

Dyrektor RZGW PGW WP w Szczecinie

postanawia

stwierdzić nieważność decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW WP z dnia 29 listopada 2019 r., znak: SZ.ZUZ.3.421.66.6.2019.JF4.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 1 lipca 2020 r., znak: SZ.ZUZ.421.66.9.2019.JF4 Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie przekazał do tutejszego organu wniossek, w którym poinformował: „w załączeniu przekazuję wniossek Pani Martyny Mikos z Biura Projektów w Highway działającej w imieniu Województwa Zachodniopomorskiego – Zachodniopomorskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Koszalinie o stwierdzenie nieważności decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW WP z dnia 29 listopada 2019 r., znak: SZ.ZUZ.3.421.66.6.2019.JF4”.

W związku z powyższym tutejszy organ w dniu 27 sierpnia 2020 r., znak: SZ.RUZ.423.5.4-1.2020.NB zawiadomił o wszczęciu z urzędu przedmiotowego postępowania administracyjnego, a także o zebraniu wszystkich materiałów w sprawie.

W myśl art. 157 § 2 k.p.a. postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Tutejszy organ mając na względzie wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 listopada 2017 r., sygn. akt VI SA/Wa 258/17, który wskazuje zgodnie z art. 157 § 2 k.p.a. organ jest wyposażony w kompetencję do wszczęcia postępowania nieważnościowego z urzędu i możliwa jest sytuacja, w której w razie powzięcia informacji wskazujących na taką konieczność, organ wyda postanowienie o jego wszczęciu - Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Szczecinie wszczął przedmiotowe postępowanie z urzędu.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Szczecinie (zwany dalej Dyrektor RZGW PGW WP), rozpatrując przedmiotową sprawę zważył co następuje.

Na wstępie wyjaśnić należy, że rolą Dyrektora RZGW PGW WP w niniejszej sprawie, było dokonanie oceny, czy Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW WP wydając decyzję z dnia 29 listopada 2019 r., znak: SZ.ZUZ.3.421.66.6.2019.JF4, postąpił w sposób uzasadniający stwierdzenie nieważności takiej decyzji, a więc, czy zaistniała któraś z przesłanek opisanych w art. 156 § 1 pkt 1-7 k.p.a.

Stosownie do treści art. 156 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

- 1) *wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,*
- 2) *wydana została bez podstawy prawnej lub rażącym naruszeniem prawa,*
- 3) *dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną,*
- 4) *została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,*
- 5) *była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,*
- 6) *w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,*
- 7) *zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.*

Dokonując kontroli przedmiotowej decyzji pod kątem jej prawnej ważności, wzięte zostały pod uwagę wszystkie przesłanki z art. 156 § 1 k.p.a. Nadto, mając na względzie spostrzeżenia tutejszego organu zwrócono uwagę na występowanie przesłanki z art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a., a ściślej mówiąc - czy zaskarżona decyzja wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości.

Wyjaśnić należy, że jedną z przyczyn stwierdzenia nieważności decyzji jest wydanie jej z naruszeniem przepisów o właściwości. Chodzi tu o **każdego rodzaju właściwość**: rzeczową, miejscową, instancyjną i funkcjonalną. **Podkreślenia wymaga, że dla zaistnienia omawianej przyczyny nie ma znaczenia to, czy decyzja jest w swej osnowie prawidłowa, czy też nie.**

Nałożenie sankcji nieważności za naruszenie przepisów o właściwości podyktowane jest faktem, iż w tymże przypadku brakuje podmiotu legitymującego do zawiązania stosunku prawnego. Legitymacja jest zaś niezbędnym warunkiem prawidłowości rozstrzygnięcia sprawy. Tylko organ administracji, działając w ramach przyznanych kompetencji, może z trwałym skutkiem regulować prawne stosunki. Powołać należy wyrok NSA w Warszawie z dnia 7 października 1982r., II SA 1119/82, ONSA 1982, nr 2, poz. 95: *"W myśl art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a. naruszenie każdego rodzaju właściwości przez organ administracji przy wydawaniu decyzji administracyjnej powoduje nieważność decyzji bez względu na trafność merytorycznego rozstrzygnięcia"*. Wskazać należy, że z zasady przestrzegania przez organ administracyjny właściwości z urzędu (art. 19 k.p.a.) wynika obowiązek skrupulatnego badania właściwości przez organ w każdym stadium postępowania. Art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a., nie tylko stanowi prawny instrument eliminacji z obrotu prawnego decyzji wydanych przez organ, który nie jest właściwy w sprawie, ale również spełnia funkcję gwarancyjną w odniesieniu do spoczywającego na organie administracyjnym obowiązku przestrzegania swojej właściwości miejscowej i rzeczowej. Niezachowanie przez organ wymagań określonych tymi przepisami stanowi naruszenie przepisów o właściwości, prowadząc w konsekwencji do wady decyzji powodującej jej nieważność.

Odnosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że Dyrektor RZGW PGW WP dokonując kontroli przedmiotowej decyzji pod kątem jej prawnej ważności, wziął pod uwagę wszystkie przepisy, w tym także przepisy ustawy Prawo wodne.

Rozpatrując niniejszą sprawę należy przede wszystkim wziąć pod uwagę przepis art. 13 ust. 4 ustawy prawo wodne, który stanowi o podziale państwa na obszary dorzeczy i regiony wodne, i tak: *„Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zwane dalej "Wodami Polskimi", ustala przebieg granic obszarów dorzeczy, granic regionów wodnych oraz granic zlewni, a także ewidencjonuje ich przebieg w systemie informacyjnym gospodarki wodnej."* Jednocześnie zgodnie art. 13 ust. 6: *„Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zlewnie i przyporządkuje je do właściwych regionów wodnych, kierując się podziałem hydrograficznym kraju."*

Zgodnie z powyższym, Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2017 r., w sprawie nadania statutu Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, w którym to rozporządzeniu ustalony został obszar działania poszczególnych zarządów zlewni, wynikający z podziału hydrograficznego kraju. Zgodnie z §18 pkt. 40 przedmiotowego rozporządzenia, na obszar działania Zarządu Zlewni w Stargardzie przypada zlewnia Iny. Natomiast zgodnie z §18 pkt. 31 dla działalności Zarządu Zlewni w Pile właściwy jest obszar zlewni Dolnej Noteci.

Z informacji uzyskanych z systemu informacyjnego gospodarowania wodami (SIGW), który prowadzony jest w systemie teleinformatycznym wynika, że przedmiotowa inwestycja swoim zakresem obejmuje zarówno obszar działania Zarządu Zlewni w Stargardzie, jak i Zarządu Zlewni w Pile.

Mając na względzie powyższe przepisy prawa bezspornym jest, iż w omawianym przypadku organem właściwym do rozpatrzenia i przeprowadzenia sprawy w celu wydania wnioskowanego pozwolenia wodnoprawnego był nie tylko Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie ale także Dyrektor Zarządu Zlewni w Pile.

Podsumowując powyższe, rolą tutejszego organu było przeprowadzenie postępowania i wnikliwie ustalenie, czy zestawienie zaskarżonej decyzji z przepisami prawa, doprowadzi do przekonania, że decyzja Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW WP z dnia 29 listopada 2019 r., znak: SZ.ZUZ.3.421.66.6.2019.JF4 jest dotknięta jakąkolwiek z wad, o których mowa w art. 156 § 1 k.p.a., a która przesądzałaby o jej nieważności.

Postępowanie przeprowadzone z urzędu przez Dyrektora RZGW PGW WP doprowadziło do wniosku o wydaniu decyzji w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie wynikającej z przesłanki z art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

z-ca DYREKTORA
Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie
Państwowego Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie
Danuta Pałkowska

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie ul. Żelazna 59a, 00-848 Warszawa za pośrednictwem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie ul. Tama Pomorzańska 13 A, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art.127 §1 i 2, art. 127a §1 i 2, art. 129 §1 i 2 *Kodeksu postępowania administracyjnego*).

Otrzymują:

Strony wg wykazu w aktach sprawy

2. Dodatkowe informacje:

Pozostałe strony postępowania. Łącznie występuje ponad 10 stron, w związku z czym, zgodnie z art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 310), stosuje się przepis art. 49 KPA:

„ Art. 49 § 1 Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

§ 2. Dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane **po upływie czternastu dni** od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.”

Z uwagi na powyższe, strony przedmiotowego postępowania administracyjnego mogą osobiście, lub przez swoich upoważnionych pełnomocników złożyć odwołanie, w terminie 14 dni od dnia podania obwieszczenia o wydaniu pozwolenia wodnoprawnego w przedmiotowej sprawie do publicznej wiadomości.